

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۳/۰۹

آریانا افغانستان آنلاین

ما طالبان، چی میخوایم

"من قانع شده ام که کشتن و مصله کردن باید بانجامد."

نویسنده: معاون رهبر طالبان بشاغلی سراج الدین حقانی

فبروری ۲۰۲۰/۲۰

منبع: نیویارک تایمز

The New York Times

هموطنان عزیز:

موافقه نامه ئی که اخیراً توسط خمی خلیزاد نماینده خاص اضلاع متحده به افغانستان و پاکستان با هیئت مذاکره کننده طالبان در دوحه پایتخت قطر به امضاء رسید چنان پر از ابهام است که هر فقره و هر ماده آن سوالات دیگری خلق مینماید. بطور مثال

یک آدم بیرق افغانستان را در روز آزادی ۲۰۱۹ به اهتزاز آورده است
عکاسی: رفیق مقبول/سوشیئیتد پرس

جناب حقانی ادعا کرده بود که بدون پیش شرط و کدام فیصله قبلی حاضر به حل منازعات است، ولی وقتی به میز مذاکره مینشیند، اولین شرطش به حاشیه راندن حکومت کابل یا مهره اصلی این سطرنج است. برای یک هفته مراعات "اورکم" (۱) تقاضا میگردد بدون آنکه دستور العملی برای آن تعیین گردیده باشد. تقاضای رهایی ۵۰۰۰ طالب در مقابل یک هزار اسیر دولتی که از قید رها شوند. داکتر "مارک اسپر" (Mark Esper) وزیر دفاع

۱- (اورکم) در زبان پشتو یعنی (کاهش خشونت) است

امریکا و اشرف غنی رئیس جمهور منتخب افغانستان با سرمنشی جنز ستولبرگ (Jens Stoltenberg) سرمنشی ناتو در کابل یک چیز گفتند و رئیس جمهور ترمپ چیز دیگری، خلیل زاد چیز دیگری و طالبان چیز دیگری و بالاخره هم وقتی داکتر اسپر به امریکا رسید چیز دیگری. در اینجا جالب تر از همه این ابهامات مکتوب منتشره بیستم ماه فیروزی آقای حقانی است که بیشترین روشنایی را روی این پروسه پر ابهام می اندازد.

اینک ترجمه دری مکتوب سراج الدین حقانی که چندی قبل در نیویارک تایمز به چاپ رسید و در حقیقت قمچین اول کشاندن آقای خلیل زاد به میز مذاکره بود برای غور، مذاقه و تبادل نظر تقدیم می گردد. جای تعجب است که کسی به ترجمه پشتو و یا دری این مکتوب تا به حال مبادرت نوزیده و یا اینکه ما موفق به دریافت آن نگردیدیم. آقای حقانی که با وحشتناک ترین و خونین ترین حملات بالای هموطنان ما هیچگاهی دریغ ننموده و افتخاراً مسؤولیت کشنده ترین فجایع را بی باکانه، به بسیار بی شرمی و دیده درایی به دوش گرفته است، حالا در لباس فرشته های نجات خود را وارث بی چون و چرا و بلا منازعه قدرت در افغانستان و حتی شریک آینده امریکا می شمارد و در هر جمله و هر عبارت در حالیکه دسیسه های آی. اس. آی. پاکستان و اعمال غیر اسلامی، غیر انسانی و بالاخره غیر افغانی خود و شرکای خود را نادیده می گیرد، انگشت ملامت خود را بطرف یتیم و بیوه این دیار گرفته و میخواید دیگران افغانستان را ترک کرده و بگذارند آنها و ایادی شان در صلح!!! و سلم!!! به امیال دوگماتیکشان دست یابند. زهی خوابی که این ها فکر می کنند وقوع آن دور نیست. آقای حقانی درین مکتوب به نکات بس سوال بر انگیزی اشاره می نماید که مستلزم بحث های طولانی بوده و امید است هموطنان در مورد آن تبادل نظر نمایند و نیاتی را که در لا بلای هر خط و هر جمله و عبارت نهفته دارد، تعبیر و تفسیر فرمایند. او چنین مینویسد:

ما طالبان، چی میخوایم

"من قانع شده ام که کشتن و مصله کردن باید بانجامد."

زمانیکه نمایندگان ما در سال ۲۰۱۸ مذاکرات شان را با اضلاع متحده آغاز نمودند، امیدواری ما در مورد حصول نتایج از این ملاقات ها نزدیک به صفر بود. بعد از ۱۸ سال جنگ به مقاصد امریکایی ها باور نداشتیم و چندین تلاش قبلی برای ملاقات بی فایده ثابت گردید.

با آنها، تصمیم گرفتیم تا یک بار دیگر آنها بیامانیم، جنک طولانی برای همه به قیمت هولناکی تمام شده بود. ما فکر کردیم از دست دادن هر نوع فرصت احتمالی برای صلح، که ولو هم با دور نمای خیلی بی ارزشی در راه موفقیت باشد، عاقلانه نیست. در اضافه از چار دهه حیات با ارزش افغان همه روزه از دست رفته است. همه کس عزیزی را از دست داده است. همه کس از جنگ خسته شده است. **من قانع شده ام که کشتن و مصله کردن باید به آخر برسد.** ما جنگ با ائتلاف خارجی را به رهبری اضلاع متحده خود انتخاب نکرده ایم. خروج قوای خارجی اولین و مهمترین خواست ما بوده است. اینکه ما امروز در موافقه صلح با اضلاع متحده نزدیک شده ایم، قدم کوچکی نیست. تیم مذاکره کننده ما که توسط همکارم ملا عبدالغنی برادر و شیر محمد عباس ستانکزی رهبری میشود، در ۱۸ ماه گذشته با مذاکره کنندگان امریکایی بصورت خستگی ناپذیر کار کرده است تا یک موافقه را ممکن بسازند. با وجود بار بار تشنج و خفگی به علت اجرای عملیات بمباری در قریه جات ما توسط اضلاع متحده و حیلہ بازی مداوم جانب امریکایی، ما باز هم به گفت و گو ها چسبیدیم.

حتی وقتی رئیس جمهور ترمپ مذاکرات را متوقف نمود، ما در صلح را باز گذاشتیم، زیرا ما افغان ها از ادامه جنگ بیشترین درد را میکشیم. هیچ موافقه صلح، به تعقیب مرمت گفت و گو های بسیار عمیق و بدون گذشت صورت

ملا عبدالغنی برادر، دووم از طرف چپ عضو هیئت طالبان در مسکو ۲۰۱۹

عکس از الکزاندر زیملیانچنکو اسوشیته پرس

پذیر نیست. حتی اگر مرگ از آسمان بیارد، باز هم با دشمنی که با آن بیست سال به تلخی جنگیده ایم، چسبیدن ما به گفت و گوی متلاطمی، به تعهد ما برای ختم جنگ و خصومت ها در وطن شهادت میدهد.

ما از نگرانی ها و سوالاتی که از داخل و یا خارج افغانستان در مورد طرز حکومتی که بعد از خروج عساکر خارجی خواهیم داشت، با خبر هستیم. جواب من به نگرانی های از این قبیل چنین است که این مسئله در بین افغان ها رابطه با یک اجماع خواهد داشت، نباید گذاشت تشویش

های ما سد راه یک پروسه مذاکرات صادقانه و برای اولین بار مباحثات مبرا از مداخله و تسلط خارجی باشد. مهم است که هیچ کسی این پروسه را با پیش شرط ها و نتایج از قبل فیصله شده فرانت لود (Front-load) (۲) پیش کش نمیکند. ما متعهد به کار با جناح های دیگر به شیوه مشورتی با احترام حقیقی به منظور توافق بالای یک سیستم جدید و همه شمولی هستیم که در آن صدای هر افغان انعکاس یافته و هیچ افغان خود را محروم از آن احساس نمیکند. من مطمئن هستم که فارغ از دخالت و سلطه خارجی، باهم راهی را خواهیم یافت تا یک سیستم اسلامی را بسازیم که در آن همه افغان ها حقوق مساوی داشته باشند. جائیکه حقوق زن ها توسط اسلام در آن ارزانی گردیده و از حق تعلیم تا حق کار برایشان محفوظ است، جایی که شایستگی اساس فرصت برابر [استخدام] است.

ما همچنان از نگرانی هایی باخبر هستیم که پتانسیل افغانستان مورد سوء استفاده گروه های مشکل زا قرار گرفته تا امنیت منطقه و جهان را تهدید نمایند. ولی این نگرانی ها بزرگ جلوه داده شده اند: راپور ها در مورد گروه های خارجی در افغانستان مبالغه های با انگیزه سیاسی توسط بازیگران جنگ افروز در تمام جناح های جنگ میباشد.

هیچ افغانی علاقه ندارد که به این گروه ها اجازه دهد که وطن ما را بر بایند و آنرا به میدان جنگ تبدیل نمایند. ما از دخالت خارجی ها به اندازه کافی رنج برده ایم. ما در شراکت با افغان های دیگر تمام معیار هایی را به کار خواهیم بست تا مطمئن شویم افغانستان جدید یک سنگر قوی ثبات است و هیچ کسی در داخل خاک ما تهدید نمیشود. ما از مشکلات عظیم فرا راه خود آگاه هستیم. شاید بزرگترین مشکل ما اطمینان از زحمت کشی و بی آلاچی گروه های مختلف در شکل دهی آینده مشترک ما باشد. من اطمینان دارم که امکانش است. اگر ما با دشمن خارجی خود به یک موافقه رسیده بتوانیم، قادر خواهیم بود مخالفت های بین الافغانی را از راه گفت و گو ها حل نمائیم.

مشکل دیگر این خواهد بود که بعد از عقب کشی قوای خارجی، جامعه بین المللی را در انتقال به صلح علاقمند و دخیل نگهداشت. حمایت جامعه بین المللی در استقرار و انکشاف افغانستان حیاتی خواهد بود.

۲- کلمه "فرانت لود" یک اصطلاح نظامی برای محموله ای از پیشرفت ها برای کسب امتیازات

به اساس احترام متقابل با شرکای بین المللی خود ما آماده استیم بالای ایجاد صلح دراز مدت و باز سازی کار نمائیم. بعد از این که اضلاع متحده قوای خود را برون بکشد، میتواند در انکشاف و باز سازی افغانستان بعد از جنگ نقش سازنده ئی را بازی نماید.

ما اذعان به اهمیت نگهداشت روابط دوستانه با تمام ممالک داشته و نگرانی های شان را جدی میگیریم. افغانستان نمی تواند زندگی درتجرید را تحمل نماید. افغانستان جدید یک عضو با مسؤولیت جامعه جهانی خواهد بود. ما به تمام کنوانسیون های بین المللی تا آزمان متعهد خواهیم بود که با اصول اسلامی سازگاری داشته باشند. و از ممالک دیگر متوقع استیم که حاکمیت و ثبات مملکت ما را احترام نموده و آنرا به حیث زمینه برای همکاری تلقی نمایند نه رقابت و ضدیت.

عجالتاً، مشکل به اجرا گذاشتن موافقه ما با اضلاع متحده خواهد بود. در خلال گفت و گوی ما با مذاکره کنندگان امریکایی در دوحه، قطر تا یک اندازه اعتماد به وجود آمده است، اما به همان اندازه که امریکایی ها به ما کاملاً اعتماد ندارند، ما هم از اعتماد نمودن کامل به آنها بسیار دور استیم.

ما عنقریب موافقه ئی را با اضلاع متحده به امضاء میرسانیم و در اجرای هر یکی از احکام آن، در نص و روح، کاملاً متعهد استیم. حصول پوتنسیال موافقه نامه، تضمین موفقیت آن و کمایی صلح دوامدار منوط به مراعات صادقانه اضلاع متحده از هر یک تعهداتش میباشد. صرف آنوقت است که میتوان اعتماد کامل داشت و تهدایی برای همکاری- یا حتی شراکت در آینده ریخت.

همکیشان افغان من بزودی این موافقه نامه تاریخی را جشن خواهند گرفت. افغان ها عزیمت عساکر خارجی را زمانی مشاهده خواهند نمود که کاملاً پیاده گردد. با رسیدن به این نقطه عطف من تصور نمیکنم دیدن روزی که ما با همه برادران و خواهران افغان خود یکجا شده و شروع به حرکت بطرف یک صلح پایدار نموده و اساس یک افغانستان نوین را بریزیم خواب دوری نخواهد بود.

آنوقت ما یک آغاز جدیدی را جشن خواهیم گرفت که از تمام هموطنان ما برای بازگشت از تبعید به کشور ما - به خانه مشترک ما، جائیکه هر کسی حق یک زندگانی آبرومند و با صلح داشته، دعوت خواهد کرد.

ما طالبان، چی میخواستیم از سراج الدین حقانی معاون رهبر طالبان